

arbejderen under behandlingen af hans klage, bør — forudsat at han overholder klagereglerne — nyde samme beskyttelse som arbejderen nyder i henhold til stk. 2, a).

14. Den pågældende arbejder eller hans repræsentant, hvis den sidstnævnte er beskæftiget i den samme virksomhed, bør have lov til at anvende den nødvendige tid til deltagelse i behandlingen af klagen og bør ikke lide noget løntab på grund af fravær fra arbejdet som følge af en sådan deltagelse, under hensyntagen til eventuelle regler, herunder sikkerhedsforanstaltninger mod misbrug, der måtte være fastsat ved lovgivning, kollektive overenskomster eller ved andre egnede metoder.

15. Såfremt parterne anser det for nødvendigt, kan der efter fælles overenskomst føres protokol over forhandlingerne og eksemplarer heraf stilles til rådighed for parterne.

16. (1) Der bør træffes egnede foranstaltninger for at sikre, at klageprocessen samt reglerne og betingelserne for deres anvendelse bringes til arbejderens kundskab.

(2) Enhver arbejder, som har fremsat en klage, bør holdes underrettet om, hvad der sker i sagen.

IV. Bilæggelse af ikke-afgjorte klager.

17. Hvor alle bestræbelser for at afgøre klagen inden for virksomheden er endt uden resultat, bør der være mulighed for, under hensyntagen til klagens art, at nå frem til en endelig afgørelse af klagen ved en eller flere af følgende metoder:

- a) anvendelse af regler, der er fastsat ved kollektiv overenskomst, f. eks. en behandling af sagen foretaget af de pågældende arbejdsgiver og arbejderorganisationer i fællesskab eller frivillig voldgift ved en eller flere personer; der er udpeget med den pågældende arbejdsgivers og arbejders eller deres respektive organisationers samtykke;
- b) mægling eller voldgift foretaget af vedkommende offentlige myndigheder;
- c) forelæggelse af sagen for en arbejdsret eller anden domsmyndighed;
- d) enhver anden egnede metode under hensyntagen til forholdene i det enkelte land.

18. (1) Der bør gives arbejderen den nødvendige arbejdsfrihed til deltagelse i den i stk. 17 omhandlede behandling af hans klage.

(2) Den omstændighed, at arbejderen benytter sig af en af de i stk. 17 omhandlede metoder, bør ikke medføre noget løntab for ham, når klagens berettigelse er dokumenteret under denne behandling. Man bør bestræbe sig på, hvor det er muligt, at behandle klagen gennem disse metoder uden for de pågældende arbejders arbejdstid.

Konvention nr. 128 om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte.

Den internationale Arbejdsorganisations arbejdskonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 7. juni 1967 er trådt sammen til sin 51. samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til revision af konventionen af 1933 om aldersforsikring (industri m. v.), konventionen af 1933 om aldersforsikring (landbrug), konventionen af 1933 om invalideforsikring (industri m. v.), konventionen af 1933 om invalideforsikring (landbrug), konventionen af 1933 om efterladteforsikring (industri m. v.) og konventionen af 1933 om efterladteforsikring (landbrug), hvilket spørgsmål er optaget som 4. punkt på konferencens dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager idag den 29. juni 1967 følgende konvention, der betegnes konventionen af 1967 om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte:

Afsnit I. Almindelige bestemmelser.

Artikel 1.

I denne konvention

- a) omfatter udtrykket „lovgivning“ regler samt love og administrative bestemmelser om social tryghed;
- b) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“ fastsat ved eller i kraft af lovgivningen;
- c) omfatter udtrykket „industrivirksomhed“ alle virksomheder inden for følgende erhvervsgrøene: minedrift og stensbrydning, fabrikationsindustri, bygge- og anlægsvirksomhed, elektricitets-, gas-